

Výkupná Kristova oběť (KKC 614 – 618, YOUCAT 70)

Úvod

V jedné malé vesnici se chudé služce narodilo děťátko. Lidé se pohoršovali: „Nemá rozum, je sama, chudá a ještě si pořídí dítě!“ A s káravým pohledem matku odsuzovali.

Naštěstí ne všichni. Našly se děvečky, které ač stejně chudé, vybraly nějaké peníze a maminku obdarovaly. Ta se pro pomluvy a odsuzování zanedlouho odstěhovala.

Uplynula řada let a do vsi přivítal bohatý umělec. Vyprodával největší městské sály a tak se všichni divili, co ho do malé vesničky přivedlo. Ještě větší překvapení nastalo, když se začal vyptávat po chudých děvečkách, které tu kdysi sloužily. Ukázali mu kde bydlí a čekali, co jim asi chce.

Jak asi tušíte, přišel jim poděkovat za službu, kterou prokázaly jemu a jeho matce v době největší nouze. Jeho štědrost znamenala pro ty dobré ženy konec chudoby a starostí o budoucnost.

Není divu, že jim ostatní vesničané záviděli a pod vousy si brblali: „Kdybychom tak věděli, co z toho dítěte vyrostete, mohli jsme být dnes i my bohatí a bez starostí.“

Být bohatí na víru, lásku, naději a žít bez starostí o věčný život můžeme i my a to klidně teď hned.

Všechny tyto dary dostaneme od Ježíše Krista Krále, když se pokloníme před Ježíšem, dítětem betlémským, a přijmeme ho s Marií a svatými do svého života.

Aby to bylo pro nás snadnější, připravila nám osnova učící se církve na dnešní neděli téma, které nám odhaluje velikost dítěte Ježíše.

Kristova oběť je jediná a definitivní, ukazuje lásku až do krajnosti

Máme si dnes připomenout, že v jeslích není jen malý sladký chlapeček, něžné děťátko. Je zde Boží Syn, který zlomí moc satana, hříchu a smrti.

Přichází, aby nás vykoupil svojí obětí. Jednou provždy. Žádný člověk, prorok, světec nedokáže to co on.

Většina lidí by se přestala nad betlémem blahosklonně naklánět a přezíravě usmívat a padla by na kolena, kdyby pochopila, koho to děťátko představuje.

Zde se připomíná život jediné bytosti ve vesmíru, která může zachránit před zlem, hříchem a zatracením. Tebe i celý svět.

Z toho všeho vyplývá, jak **je důležité učinit z Ježíše Krista jediný pravý střed Vánoc.**

Křesťané by neměli plést do oslav narození Krista nějaké santaklausy, soby a podobné nesmysly.

Pro křesťany by hlavním chodem vánoc neměla být hora salátu s kaprem a rozbalování dárků.

To nejdůležitější se přece děje při mši svaté, kde sklízíme plody Kristovy oběti, která ve světě vyrašila jako strom života před dvěma tisíci lety právě v Betlémské jeskyni.

Budme hrdí na to, že v našich krajích víme kdo je to Kristus a prokazujeme mu o vánocích úctu, která mu náleží.

Když přijdeme k jeslím, myslíme na to, že zde leží ten, který mě miluje tak, že i kdybych byl sám na světě, přišel by pro mne a obětoval by za mne svůj život.

Pro tebe jsem se narodil, říká Ježíš každému z nás osobně.

Není důležité, že nemáš uklizeno, že jsi až po uši v problémech a hříších. Že je tvé srdce horší jak betlémská stáj. Otevři mi své nitro a já k tobě s radostí přijdu. Já se nikoho nebojím, ani se od nikoho neodvracím. Není zlo, ze kterého bych tě nemohl osvobodit.

Tebe miluji, tebe zachráním.

Tyto myšlenky by měly během rozjímání u betlémských jeslí sestoupit z naší mysli do našeho srdce.

Nechodte se na Ježíška do kostela jen dívat.

Přicházejme se k němu modlit, rozjímat, klanět se mu a děkovat.

To je pravé slavení vánoc, jak ho po nás chce Bůh.